

Vyšetřovací komise

Předkládám čtenářům Zprávu o výsledku šetření Vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky pro zjištění podmínek privatizace a ekonomického fungování Poldi Kladno.

Návrh Usnesení na její schválení Poslaneckou sněmovnou z 18. schůze 10. března 1998.

návrh usnesení

Parlament České republiky

Poslanecká sněmovna

1998

2. volební období

9

usnesení vyšetřovací komise Poldi kladno

z 18. schůze 10. března 1998

I. schvaluje zprávu o výsledku šetření podle přílohy

II. na základě výsledků šetření konstatuje:

1. výroba v POLDI SONP Kladno, později jen „POLDOVKA“ byla z dnešních hospodářských hledisek dlouhodobě ztrátová, především v důsledku vybudování závodu POLDI II na Dříně na nízkolegované oceli, a to v rozsahu 300 až 700 mil. Kč ročně při objemech výroby nad 8 mld. Kč, poskytovala pracovní příležitosti tisícům zaměstnanců kladenské oblasti a výrobky na bázi ušlechtilých ocelí s dobrou užitnou hodnotou pro domácí potřebu a vývoz,
2. v období od roku 1990 došlo ke změně z původního státního podniku s více než 20 000 zaměstnanci, který vyráběl asi 1 mil. t oceli, k současnému stavu prakticky bez hutní výroby se sotva několika stovkami zaměstnanců,
3. tuzemský trh tak přestal dostávat z Kladna kolem 480 000 t zpracovaných výrobků a vývoz byl snížen o asi 280 000 t zpracovaných výrobků,
4. studie restrukturalizace hutnictví v ČSFR z let 1991 až 1992 ukázala asi 40% předimenzovanost hutnických kapacit v našem státě. Zatímco jiné hutní závody (Víteckovice, NH, TŽ) našly postupně cestu k uplatnění na trhu, u „POLDOVKY“ se to nepodařilo. Studie zpracované v r. 1991 americkou firmou ICF Kaiser a v letech 1991 až 1992 francouzskou firmou Se-ma Groupe a německou Rolland Berger se značnými náklady, které byly částečně hrazeny ze zahrani-

čí, nebyly v dalším období ve vztahu k Poldi využity tak, aby vedly ke zlepšení stavu. Zahraniční konkurence tím navíc získala přesné a důvěrné informace o čs. hutnictví. Tyto firmy byly určeny USA a Evropskou unií jako podmínka financování projektu.

5. Podobný efekt mělo i využití francouzské firmy Mason Lazard a německé KPMG v období 1991 až 1993 vedením "POLDOVKY" za cca 47 mil. Kč pro vyhledání strategického partnera, jenž však nalezen nebyl,
6. klausova vláda po svém nástupu v r. 1992 nevyužila doporučení obsažené v podkladovém materiálu k usnesení Pithartovy vlády č. 372 z 20. května 1992 na privatizaci hutních podniků až po jejich restrukturalizaci. Přijala metodu rychlé privatizace a s ní předpoklad, že noví vlastníci provedou restrukturalizaci a řízení hutních podniků lépe než stát, což se v případě "POLDOVKY" nenaplnilo,
7. pokles dodávek z "POLDOVKY" pro bývalé odběratele v tuzemsku i v bývalých státech RVHP v letech 1990 až 1991 byl způsoben vnějšími okolnostmi. Tehdejší její vedení nebylo schopno na tyto skutečnosti reagovat. To bylo v tomto období základní příčinou vzniku její hluboké platební neschopnosti,
8. první privatizační projekt z prosince 1991 zpracovaný tehdejším vedením státního podniku a schválený ministrem pro správu národního majetku a jeho privatizaci Tomášem Ježkem se ukázal jako nereálný. Zlikvidovat "zbytkový" státní podnik se nepodařilo dodnes, vzniklé oddlužené dceřiné společnosti nejenže nesplnily svůj úkol (odčerpání části zaměstnanců a nalezení práce pro ně), ale vlastně vysá-

ly "matku" a v mnoha případech způsobily prohlubování problémů hutní výroby. Tzv. divize konverze sice pomohla ke snížení počtu zaměstnanců zhruba o 5000, ale rovněž se pro ni nepodařilo zajistit novou užitečnou náplň. Privatizace "dcer" a nikoliv "matky" vedla v hutních provozech k tzv. předprivatizační agonii projevující se např. tím, že se nepodařilo udržet plynulý provoz a prohloubilo se zadlužení (přes 3 mld. Kč),

9. veřejná vícekriteriální soutěž na výběr strategického partnera s právem na uzavření kupní smlouvy o prodeji 51-66% obchodního podílu v hutích (v ještě neexistující Poldi Ocel s.r.o.) měla vést k programu narovnání s věřiteli, přičemž už při prodejní ceně 750 mil Kč měla být zisková pro FNM ČR (238 mil. Kč), ale nebyla:
  - 9.1. přestože byla možným zahraničním firmám známa složitá situace "POLDOVKY", čekalo se asi na zážrak, že někdo cizí ji přijde vyřešit.
  - 9.2. Vyjádření tehdejšího ministra průmyslu a obchodu Vladimíra Dlouhého o privatizaci "POLDOVKY" "třeba za korunu dokonce i tomu, kdo by ji zavřel" navozovalo spíše představu, že se chce problému "POLDOVKY" zbavit a ne ji zachovat jako jeden z nosných podniků v ČR, privatizace byla upřednostněna nade vše, k tlaku se připojily banky ochotné financovat jen jiného vlastníka než stát,
  - 9.3. nesmyslně krátký termín přijímání přihlášek (16 dní) nemohl umožnit ani seriózní přípravu projektů, ani nebyl předpokladem účasti zodpovědných účastníků,

- 9.4. při vyhodnocení soutěže ani představenstvo Poldi Kladno a.s., ani devítičlenná komise nerozpoznaly problémy vítězného návrhu Bohemia Art s.r.o., např. velikost a zaměření vítězné firmy nebo finanční možnosti pro provedení nezbytné restrukturalizace i pro udržení efektivní výroby,
- 9.5. **nakonec byla založena Poldi Ocel s.r.o. s jen asi čtvrtinovým jměním, než jaké obsahovaly podmínky veřejné soutěže,**
- 9.6. veřejná soutěž na přímý prodej bez záruk realizace soutěžního projektu, případně s nedostatkem prostředků, který má být překonán z prostředků privatizovaného podniku, se zde projevila jako zcela nevhodná,
10. za celou dobu se nepodařilo dát do pořádku majetkoprávní uspořádání včetně zápisů na listech vlastnictví. Tento stav potom vedl, zvláště při pozvolném postupu vytváření dílčích subjektů s různými vlastníky, k mnoha sporům,
11. vybraný kapitálový partner bez vlastního dostatečně velkého volného kapitálu použil na splátky úvěru a financování nákladů na realizaci svých podnikatelských záměrů provozní kapitál privatizované společnosti. Za běžné se v r. 1993 pokládalo, že Bohemia Art s.r.o. už v rámci druhé částky avansové platby za Poldi Ocel s.r.o. využila i půjčky 48 mil. Kč od nepřímo kupované HUŤ Poldi ušlechtilé oceli s.r.o., což vedlo k dalšímu zhoršení hospodářského stavu, na pak na základě platby bylo smluvně postoupeno dostatek práv na valné hromadě k získání většiny,

12. “naprostá ztráta komunikace“ mezi představiteli Poldi Kladno a.s., Bohemia Art s.r.o. (případně Poldi Ocel s.r.o.) byla způsobena před vším nenavýšením základního jmění Poldi Ocel s.r.o. na předepsanou hodnotu, neochotou vyjasnit majetkové nejasnosti a obtížemi, které vyplývaly z oddělení důležitých částí firmy (např. opakované omezení dodávek energií po zadlužení už z předchozího období), a “odpověďmi“, např. zvýšením již nasmlouvaných cen bez projednání s Poldi Kladno a.s., znepřístupněním účetnictví pro Poldi Kladno a.s. atd.,
13. ani legislativní ani žádné kontrolní mechanismy nebránily uzavření Smlouvy o vzájemné spolupráci a kooperaci ve výrobě a poskytování služeb a Smlouvy o vzájemném půjčování peněžních prostředků mezi Bohemia Art s.r.o. a jí ovládanými hutními podniky, které vyústily v odliv prostředků z hutí (saldo 1,3 mld. Kč ve prospěch BOHEMIA ART s.r.o.),
14. řešení “naprosté ztráty komunikace“ výměnou představenstva Poldi Kladno a.s. v srpnu 1994 nemířilo na jádro problému - na skutečnosti, na které upozornilo původní “DUŠKOVO“ představenstvo a nebyl vyvozen žádný závěr z nesouhlasu tohoto představenstva a nebyl vyvozen žádný závěr z nesouhlasu závazku Poldi Kladno a.s. vůči Komerční bance ve výši 856 mil. Kč jako způsob platby Bohemia Art s.r.o. z odprodeje další části obchodního podílu, to naopak bylo 13. září 1994 odsouhlaseno a 13. a 14. října 1994 modifikovaně provedeno, a tím dosaženo nevratné většiny Bohemia Art s.r.o. v Poldi Ocel s.r.o. Stát se tímto krokem vzdal prakticky možnosti ovlivňovat zásadně další vývoj “POLDOVKY“.

15. Výpověď Dohody o spolupráci při řízení Poldi Ocel s.r.o. z 25. 2. 1994 byla neúčinná a nedošlo k výpovědi dohody o výkonu práv na valné hromadě, což zajišťovalo Bohemia Art s.r.o. většinu při řízení Poldi Ocel s.r.o. Neshody pokračovaly a státními orgány byla dána přednost "pokračování" privatizace před skutečným řešením problémů "POLDOVKY".
16. Neúplné "Fenclovo" představenstvo (kvůli dohodě V. STEHLÍKA s předsedou FNM ČR R. Češkou) nebylo až do svého doplnění v prosinci 1994 a zápisu do obchodního rejstříku v březnu 1995 plně funkční a nemělo ani dostatečné znalosti o celkové situaci, nemohlo ani včas podle smlouvy (zdržení 5 měsíců) uskutečnit převod "zaplaceného" podílu Poldi Ocel s.r.o. na Bohemia Art s.r.o.
17. Uzavření Smlouvy o přistoupení k dluhu Bohemia Art s.r.o. mezi komerční bankou a Poldi Ocel s.r.o. 14. 10. 1994 jistilo úvěr 856 mil. Kč pro Komerční banku, ale pro Poldi Ocel s.r.o. znamená absurdní, avšak ne zcela ojedinělou, možnost platit za svoji privatizaci místo kupujícího se zápornými dopady na hospodaření společnosti,
18. vedení FNM ČR nereagovalo ani na upozornění "Fenclova" představenstva z 15. 2. 1995 na podezřelé přesuny majetku v jím řízené Poldi Kladno a.s. při privatizaci především neuhrazených dceřiných společností v období od března 1993,
19. navýšení a zapsání základního jmění Poldi Ocel s.r.o. na výběrovém řízením stanovených 6,7 mld. Kč se vinou liknavosti představenstva Poldi Kladno a.s. a jednatelů Poldi Ocel s.r.o. a v důsledku formálních

- nedostatků, nevyjasněných majetkoprávních vztahů a pomalé práce soudů a katastrálních úřadů uskutečnilo až více než rok a čtvrt po uzavření přihlášek. To záporně ovlivnilo především možnost provozního financování a přispělo ke ztrátovosti Poldi Ocel s.r.o.,
20. změna Poldi Kladno a.s. na HOLDING Kladno a.s., zdůvodněná hlavně ochranou obchodního názvu Poldi, a zahájená likvidace 25. 8. 1995, která má trvat nejdéle 3 roky s likvidačním zůstatkem 200 mil. Kč nedosáhne těchto výsledků, protože její plánovaná rozvaha není naplňována,
  21. tahanice kolem splácení třetí části obchodního podílu Poldi Ocel s.r.o., zamezení možnosti "zaplatit" převzetím dluhu, zhoršení vztahů mezi představiteli státu a Bohemia Art s.r.o. – Vladimírem a Marko Stehlíkovými, řada jejich problémových kroků při řízení Poldi Ocel s.r.o., vypovězení financování Komerční bankou a s tím spojená kampaň ve sdělovacích prostředcích na přelomu let 1995 a 1996 a nepřijetí tzv. "průmyslové varianty" vedly definitivně k selhání změny privatizačního projektu schváleného vládou v roce 1993. Výroba oceli byla tak počátkem r. 1996 úplně zastavena,
  22. "konfrontační" (mocenská) varianta zvolená státními orgány, především FNM ČR, po řadě neúspěšných návrhů a jednání fakticky znamenala rezignaci na věcné řešení problematiky a předání řešení právníkům a soudům – často i neoprávněně, viz např. žalobu FNM ČR na Bohemia Art s.r.o. odmítnutou pro absenci aktivní legitimace – neúčinnost této cesty ukazuje skutečnost, že žádná z tehdy

vzájemně podaných žalob nebyla dosud pravomocně rozhodnuta,

23. pochybné založení a 6. září 1996 registrace obchodním soudem Poldi STEEL a.s. z majetku společností, na které byl již podán návrh na konkurz, jen dále zkomplikovalo právní vztahy a bylo pokusem V. a M. STEHLÍKŮ převzít iniciativu, podobně jako prohlášení likvidátorů HOLDINGu Kladno a.s. v likvidaci o tom, že jsou jediným společníkem v Poldi Ocel s.r.o.,
24. zcela nepochopitelný (protiprávní) je pokyn FNM ČR z 31. května 1996, aby likvidátoři HOLDINGu Kladno a.s. v likvidaci založili konkurenční společnosti Konstrukční oceli a.s. a Ušlechtilé oceli a.s. a jejich registrace Krajským obchodním soudem v Praze,
25. do stavu "právní džungle" zapadají i trestní oznámení a dočasná vazba V. a M. STEHLÍKŮ od 26. 11. 1996, když dosud není vyšetřování skončeno,
26. další "prodeje" Poldi STEEL a.s. tuzemským a zahraničním firmám jen komplikují právní stav, rozšiřují počet účastníků právních sporů, případně vedou nejméně k podezřením z výprodeje zbytku majetku, především zásob, a k pokusům o oddělení některých osob od jejich odpovědnosti,
27. postupné vyhlášení konkurzu na všechny zúčastněné, už prakticky nevyrobějí a hluboce zadlužené hutní společnosti a na Bohemia Art s.r.o. v r. 1997 završuje další etapu likvidace hutní výroby v "POLDOVCE". Nároky na vypořádací podíly pak přímo vedou k dílčím rozprodejům zbytku majetku často hluboko pod cenou, přičemž je skoro jisté, že prode-

jem konkurzních podstat nebudou ani zdaleka splaceny aktuální dluhy a nemůže dojít ke kladnému výsledku pro FNM ČR,

28. probíhající policejní vyšetřování řeší mimo jiné také rozsáhlé převody hmotného majetku mimo Bohemia Art s.r.o. především v roce 1996. Společnost je zadlužena cca 2,8 mld. Kč,
29. personální a ekonomické propojení firem a nedostatečná nebo chybějící kontrola umožnily účelové obchodní operace, např. nepotřebný pronájem nevyrábějící firmy PANAMONT ovládané hutní společností pro započtení splatné pohledávky 300 mil. Kč, který provedla Bohemia Art s.r.o.
30. Postupně byli nebo jsou propuštěni takřka všichni zaměstnanci hutních společností, což ovlivňuje sociální a hospodářskou situaci nejen mnoha rodin, ale celé kladenské oblasti s dopady do hospodaření i mnoha společností závislých na hospodářské síle obyvatel města a okolí. Zbylí zaměstnanci žijí v trvalé nejistotě, jak o svých příštích výplatách, tak o trvání svého zaměstnání,
31. nedošlo ke změně přístupu státu, přestože odpovědný ministr Vladimír Dlouhý ve svém vystoupení na 10. schůzi Poslanecké sněmovny v dubnu 1997 přiznal "neoddiskutovatelný díl odpovědnosti státní správy" a předpokládal rychlou možnost zahájení výroby a "výběrové řízení", jehož parametry podrobně popsal s předpokladem společné účasti správců konkurzních podstat, likvidátorů, jednatelů a zástupců státní správy ve výběrové komisi - praktickou realizaci takového postupu, při

které "spolupráce... bude právně naprosto jednoznačně možná a schůdná", což však on ani nikdo jiný nezorganizoval,

32. je stále dokládán zájem o výrobky zn. Poldi a řada expertů pokládá "POLDOVKU" za "hutní podnik pro republiku nezastupitelný".
33. Také při vzniku neuhutných dceřiných společností byla dávána přednost rychlosti privatizace před ostatními hledisky, bylo užíváno placení především kapitalizací pohledávek za účetní nebo tzv. režijní ceny, často s uplatněním jen dílčích hodnot pohledávek vzhledem k jejich nízké bonitě.
34. I v nich došlo k celkovému významnému snížení počtu zaměstnanců souhrnně o 30 až 40% a na část z nich je podán návrh na konkurz (KND Kladno s.r.o., FERROKOV Kladno s.r.o.), blíží se likvidaci nebo nevyvíjí žádnou činnost EKOFIN Kladno s.r.o., Projekce a konstrukce Kladno s.r.o., VESO Kladno a.s., PRONA-SLUŽBY Kladno s.r.o.) nebo existují podezření, že jejich majetek je předmětem spekulace (REPO Kladno s.r.o.). Jen dvě z nich je možné označit za aktuálně jednoznačně perspektivní (BEZNOSKA s.r.o. díky již dříve efektivnímu programu a ECK s.r.o. díky orientaci na výstavbu nové elektrárny s profinancováním z firem amerických vlastníků). Ostatní s výrazným omezením rozsahu výroby i zaměstnanců fungují a mírně prosperují.
35. **Odpovědnost zejména**
- 35.1. bývalého ministra pro správu národního majetku a jeho privatizaci **Tomáše Ježka** za schválení privati-

začního projektu Poldi SONP st.p. Kladno, který byl zcela nerealistický od samého počátku,

- 35.2. **vládu ČR** za schválení změny privatizačního projektu, která nebrala v úvahu usnesení předchozí vlády č. 372 z 20. 5. 1992 a schvalovala rozdělení "POLDOVKY" a výběrové řízení, které bylo uspěchané a nakonec prohloubilo problémy "POLDOVKY" až do stavu likvidace a konkurzů, za zanedbání přiměřené reakce na situaci, a to i přes výzvu Poslanecké sněmovny, za sociální a ekonomické důsledky pro bývalé zaměstnance "POLDOVKY" a celou kladenskou oblast, souhrnně pak za celkovou hospodářskou politiku, která vedla k vytvoření podmínek pro takový průběh privatizace a ekonomického fungování Poldi Kladno, který vedl až k současnému výše konstatovanému stavu,
- 35.3. **vedení Poldi SONP st.p. Kladno a Poldi Kladno a.s.** z let 1991 a 1992 a bývalého ministra průmyslu Jana Vrby za vznik tržního prostředí, což vedlo ke značnému zadlužení podniku (3,7 mld. Kč), dále za neúčinné vynaložení prostředků pro zahraniční poradenské firmy na "vyhledávání strategického partnera", za zahájení nevýhodného oddělování dílčích společností od hutních podniků,
- 35.4. **bývalého ministra průmyslu a obchodu Vladimíra Dlouhého** za nepříznivé prohlášení o rychlosti a náležitosti privatizace "POLDOVKY", které bezprostředně poškodilo její zájmy a snížilo výhled na další úspěšný rozvoj, za účast na odsouhlasení zaplacení za druhý podíl "převzetím" pohledávky a za nečinnost ve věci "POLDOVKY" jako odpovědného

ministra, za vytváření iluzí o řešení situace, která povede k rychlému obnovení výroby,

- 35.5 **vedení Komerční banky a.s.**, zvláště generálního ředitele Richarda Salzmann, za příspěvek k tlaku na ekonomicky nezdůvodněnou rychlou privatizaci "POLDOVKY" a za nedodržení dohody o "převzetí" starého úvěru Poldi Kladno a.s. společností BOHEMIA ART s.r.o., což umožnilo přenesení závazku a tím části platby za vlastní privatizaci na Poldi Ocel s.r.o.,
- 35.6. **"Duškova" představenstva Poldi Kladno a.s.** za nevýhodnou privatizaci části podniku, která dále prohloubila potíže hutí, za nedostatečné vyjasnění majetkových poměrů jednotlivých dceřiných společností a jejich přednostní rychlou privatizaci s převážně pro stát nevýhodným způsobem placení, za nerozpoznání problémů vítězného návrhu výběrového řízení v září 1993, za nedodržení podmínek výběrového řízení, pokud jde o rozsah majetkuvytvořené společnosti, za předčasné předání pravomocí na valné hromadě ve vedení Poldi Ocel s.r.o. a za nerozpoznání právně správných možností, s.r.o., jak zabránit neprofesionálnímu řízení Poldi Ocel.
- 35.7. **Vladimíra a Marko Stehlíkovy** za neprofesionální řízení hutních společností, za snahy snížit vliv a možnosti výkonu vlastnických práv menšinového vlastníka Poldi Ocel s.r.o., za přesuny a zneužití majetku (byť v rámci nedokonalého práva) v osobním zájmu, za majetnické chování, které přímo i nepřímo znamenalo další hospodářské zatížení řízených podniků, za nevyvození závěrů z nepříznivého vývoje řízených podniků, za účast na právním ztěžo-

vání a komplikování situace, za sporné založení Poldi STEEL a.s.,

- 35.8. **předsedu FNM ČR Romana Češku** za účast na souhlasu s placením za privatizaci "POLDOVKY" "převzetím" pohledávky prodávající Poldi Kladno a.s., za neřešení problémů FNM ČR ovládané Poldi Kladno a.s., respektive HOLDING Kladno a.s. včetně problémů, na které upozornilo "Duškovo" představenstvo, a které se týkaly Poldi Ocel s.r.o., za vytvoření neúplného "Fenclova" představenstva Poldi Kladno a.s. a jeho nedostatečnou kompetentnost, za nereagování na upozornění "Fenclova" představenstva na podezřelé přesuny majetku v Poldi Kladno a.s, za rozpoutání tzv. "konfrontační" varianty řešení situace "POLDOVKY", která znamenala definitivní nástup k řešení právní cestou a znemožnění efektivní výrobní činnosti "POLDOVKY", za pokyn k právně problematickému vytvoření společností Ušlechtilé oceli a.s. a Konstrukční oceli a.s. HOLDINGem Kladno a.s. v likvidaci,
- 35.9. **členy "Fenclova" představenstva Poldi Kladno a.s.** za nedůsledné řešení problémů, na které upozornilo již "Duškovo" představenstvo, a úkolů, které byly uloženy mimořádnou valnou hromadou 28. 8. 1994,
- 35.10. **likvidátory HOLDINGu Kladno a.s. v likvidaci Martina Horta a Bořivoje Vágnera** částečně za nenaplňování likvidační rozvahy HOLDINGu Kladno a.s. v likvidaci, za účast na "konfrontační" variantě řešení situace v "POLDOVCE", za neúčinné prohlášení o tom, že HOLDING Kladno a.s. v likvidaci je jediným společníkem v Poldi Ocel s.r.o., za

sporné založení konkurenčních společností Ušlechtilé oceli a.s. a Konstrukční oceli a.s. na pokyn FNM ČR,

III. připomíná, že

1. nemělo praktický výsledek usnesení Poslanecké sněmovny z 11. června 1996, kterým požádala vládu ČR, aby "uplatnila svůj vliv na představitele Komerční banky, Ministerstva průmyslu a obchodu ČR a FNM ČR na urychlené řešení krizové situace v "POLDOVCE", zejména stabilizaci finanční situace s cílem zabránit rozpadu zbytku "POLDOVKY", vytrhávání a rozprodeji jednotlivých perspektivních provozů a k odlivu kvalifikovaných pracovníků, potřebných pro opětovný rozběh výroby", a to přesto, že v podkladovém materiálu Ministerstva průmyslu a obchodu ČR k příslušnému bodu programu bylo uvedeno, že "znovuzískání dobré pověsti a důvěry zákazníků... bude třeba podpořit angažovaností státu v celém případě" a že se hovoří o "postupném zprovoznění hutí k 1. 7. 1997",
2. 26.1.1998 ministr průmyslu a obchodu Karel Kühnl (viz sněmovní tisk 400) naopak konstatuje, že "nebyla nalezena možnost účasti státu na řešení situace v POLDOVCE" a "veškeré snahy o pomoc státu při obnovení hutní výroby ztroskotaly..." a ponechává vše na "průběhu a rychlosti konkurzních řízení" a na případné dohodě současných vlastníků,

IV. a navrhuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky přijmout následující usnesení:

“Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky“

- I. schvaluje zprávu o výsledku šetření Vyšetřovací komise pro zjištění podmínek a ekonomického fungování Poldi Kladno,
- II. bere na vědomí usnesení Vyšetřovací komise pro zjištění podmínek privatizace a ekonomického fungování Poldi Kladno, souhlasí se zpřístupněním a poskytnutím podkladů vytvořených a shromážděných Vyšetřovací komisí pro zjištění podmínek privatizace a ekonomického fungování Poldi Kladno orgánům činným v trestním řízení, které se danou problematikou zabývají,
- III. doporučuje vládě České republiky, aby:
  - 1) prověřila legislativu i praxi privatizace a navrhla opatření, která by znemožnila nebo alespoň výrazně minimalizovala možnost podobných výsledků privatizace jako v Poldi Kladno a mimo jiné smluvně zajišťovala budoucí život podniků včetně potřebných investic a přihlížela ke kapitálové přiměřenosti a oboru činnosti budoucích vlastníků,

2) systémově a pokud možno co nejrychleji navrhla a uskutečnila opatření ke zvýšení včasného uplatnění hospodářského práva, a to soudní i mimo-soudní cestou,

3) v krátké době navrhla legislativní změny, které by
a) posílily práva zaměstnanců v situaci, kdy jim zaměstnavatel nevyplácí mzdu a neplatí za ně zdravotní a sociální pojištění,
b) urychlily práce na rekodifikaci komplexní úpravy úpadkového práva,

4) vyvodila personální důsledky z odpovědnosti za nepříznivý průběh privatizace Poldi Kladno.

Václav EXNER v.r.

místopředseda Vyšetřovací komise a zpravodaj

Věnceslav LUKÁŠ v.r.

zpravodaj a ověřovatel

Rudolf ŠMUCR v.r.

ověřovatel

Pokud vím, tak předložené Usnesení nebylo nikdy schváleno Parlamentem České republiky. Naopak vše bylo opakovaně staženo z jednání, připouštím, že se mohu mýlit, ale prostě jsem to nikdy nedohledal. Ani jsem příslušné Usnesení o schválení vý-

sledků nenašel v Parlamentní knihovně. Navíc nálezy a dokumenty získané Vyšetřovací komisí nebyly přes mou opakovanou žádost uvolněny pro trestní stíhání. Dnes už mi to nepřijde ani divné, co kdyby některá naše tvrzení byla oprávněná.

Protože jsem nesouhlasil se všemi závěry a vývody Vyšetřovací komise, zpracoval jsem tehdy krátkou písemnou oponenturu a ta byla zřejmě použita pouze jako toaletní papír.

A co já na to

(reakce na zprávu vyšetřovací komise)

Předkládám dále moji tehdejší písemnou oponenturu:

Připomínky k materiálu: Zpráva o výsledku šetření Vyšetřující komise Poslanecké sněmovny České republiky pro zjištění podmínek privatizace a ekonomického fungování Poldi Kladno

A) *Připomínky ke zprávě, hledisko ekonomického fungování Poldi Kladno*

- 1) *Zpráva neobsahuje hodnocení ekonomiky podniku, její pohyb, růst či pád, což bylo základním zadáním pro činnost Parlamentní komise, není hodnocen vývoj tržeb, zakázek, mezd, zaměstnanosti a produktivity a vývoj zakázek pro rok 1994 až 1997.*

- 2) Část zprávy, zabývající se ekonomickým hodnocením, vůbec nezohledňuje majetkoprávní vztahy v hutích, v kontextu s možností zajišťovacích nástrojů pro možné financování při absenci běžných právních forem, např. forma akciové společnosti, zde s.r.o., podstatná část majetku v cizím vlastnictví, neoprávněné zatížení ve prospěch třetích osob (areál Dříň), atd.
- 3) Přenesení závazků ve výši 1,07 mld. Kč, v rámci privatizace – tedy nikoli oddlužení Poldi - do hutních společností, např. 180 mil. Kč za sociální dávky, které v té době byly zatíženy cca 106% ročního penále (přes žádosti nebylo prominuto,), dále např. 160 mil. Kč k ECK. Tyto a další nepředvídatelné závazky se přenášely do ekonomiky privatizovaného podniku a následně byly jedním z klíčových faktorů při prohlášení konkurzu.
- 4) Iniciování konkurzu ze strany Poldi Kladno a.s. (dále jen PK) a negativní vliv na privatizované hutní společnosti – např. podání návrhu na konkurz na UO již v roce 1994 – následek chybné privatizace.
- 5) Chybí zmínka o dopadu půjčky z KO ve výši cca 104 mil. Kč ve prospěch PK, na privatizované společnosti, provedená pouze několik měsíců před privatizací a v následných letech se nesplácela, přitom jak o odstavec výše uvedeno státní "matka" PK navrhovala na již privatizovanou dceru konkurz.
- 6) Není řešen vliv privatizace jednotlivých dceřiných společností (např. ECK, vlečkové hospodářství, vrátnice, úložiště hutních odpadů).
- 7) Není zohledněno, že při způsobu privatizace Pol-

di, oddělením ECK, vznikla elektroocelárnám Poldi jiná cenová hladina energie, oproti jiným hutím ČR (např. jedna kWh pro Třinecké železářny 1,55 Kč, pro Poldi 3,15 Kč). Tak byla Poldi poškozena, a to jako jediný podnik těžkého průmyslu v ČR. Přitom PK byla majoritním vlastníkem v ECK a zároveň v té době majoritním vlastníkem v privatizované Poldi.

- 8) *Není hodnocen přínos Poldi, byť v restrukturalizaci po privatizaci, pro ostatní český průmysl (dnes nutný nákup zahraničních ocelí za vyšší ceny), dopad na HDP a státní obchodní bilanci.*
- 9) *Ve zprávě vůbec nejsou zmíněny dohody státu o "těžkém průmyslu", jejichž existenci přiznal v diskusním pořadu Debata na ČT1 tehdejší ministr Dlouhý, co obsahují a nakolik mohly ovlivnit, např. stanovisko Klausovy vlády z 12/95, nepodporovat kladenské hutě. Ve světle těchto dohod by se mohly některé blokační prvky vůči hutím Poldi ze strany FNM ČR, MPO ČR a MF ČR a PK i KB jevit jako blokačně systémové.*

Například některé kroky: ojedinělý způsob privatizace v těžkém průmyslu, zcela závislé financování, v té době neopodstatněné negativní deklarace jednotlivých vládních představitelů, které neustále rozpoutávaly a "živily" mediální kampaně, nestandardně vysoké úrokové zatížení ze strany KB.

- 10) *Stehlíkem zamýšlený odkup pohledávky ve výši 1,8 mld. Kč za PK (ve zprávě je uváděno rozdílné tvrzení, proč k finanční operaci nedošlo), by mělo ve svém důsledku jednoznačný efekt, zajištění této velmi vysoké pohledávky banky se 100% státní účastí*

na reálném majetku a nikoliv její stoprocentní zánik při prohlášení konkurzu na HOLDING Kladno, dříve Poldi Kladno, kde tato nebyla ničím ručena. Zároveň by bylo "deprivatizováno", Stehlík by byl plně v závislosti bankovních ústavů, nemuselo by docházet k podezřením na zneužívání politickohospodářských nástrojů a vše by záleželo pouze na ekonomické schopnosti Stehlíkových. Paradoxně lze dovozovat, že pokud by ze strany státní PK byla kupní smlouva na hutní podniky plněna řádně, šlo tuto pohledávku zabezpečit fyzickým majetkem a i v případě následně prohlášených konkurzů by tato pohledávka zůstala, oproti výše popsanému, alespoň částečně kryta a likvidní.

- 11) *KB – strana 26 obsahuje v jednom odstavci několik velmi podstatných a přitom vzájemně si odporujících informací:*
- a) *je konstatováno, že KB pozorně sleduje po celou dobu svého financování dění v PO a za celou dobu zjistila pouze běžná pochybení, nijak nevybočující z tehdejších zvyklostí*
    - 1) *je uváděno, že ve stejném časovém období bylo otřeseno důvěrou KB*
  - b) *PO a BA mají k 31. 12. 1995 vyrovnány všechny závazky vůči KB*
    - 2) *3. 1. 1996 KB zastavuje financování*
  - c) *Zpráva uvádí, že se zastavení financování nelze divit, aniž by se zabývala takto podstatným krokem podrobněji*
    - 4) *zpráva neuvádí z dostupných podkladů zcela jednoznačně vyplývající exkluzivitu financování PO ze*

strany KB a to od 31. 12. 1995 a záležitost vůbec neanalyzuje.

5) Ani v takto závažném bodě se zpráva neopírá o ekonomické podklady, ale pravděpodobně pouze o tvrzení jedné ze stran.

B) Připomínky ke zprávě, hledisko podmínek privatizace.

- 1) *Bylo a zůstává nutností porovnat právní formy a majetkové poměry obdobných podniků při jejich privatizaci, dále otázku získání finančních prostředků a způsob jejich úhrady. Skutečnosti o reálném postupu FNM v jiných kauzách, např. privatizace Železáren Veselí na Moravě, kde FNM, oproti podmínkám veřejné soutěže, změnil podmínky platby.*
- 2) *Zpráva obsahuje další rozpor, kdy na jedné straně vládní orgány schvalují a dokonce i doporučují využití kapitalizace pohledávek v tomto privatizačním případě a autor zprávy následně tyto závěry vysokých vládních činitelů zpochybňuje a dokonce dovozuje, že právě tento moment, tedy kapitalizace pohledávek, byl jednou z hlavních příčin nastalé situace a konečně pak sám v tomto postupu spatřuje materiál, vhodný pro zkoumání orgánů, činných v trestním řízení.*
- 3) *Není rozebráno nepravdivé tvrzení o oddlužení privatizovaných hutních společností, jak deklaroval předseda FNM Česka, přitom závazky při privatizaci ve výši 1,07 mld. Kč.*
- 4) *Absence zhodnocení "divných" privatizací "pod vedením PK" – např. bezúplatné vyvedení čtyřpatrového*

- Lázeňského domu v Karlových Varech z majetku hutí a prodej celého vybavení budovy za 35 000 Kč. Vše zapláceno směnnou smlouvou za čtyři staré svářečky.*
- 5) *Prodej společnosti REPO, kde při realizaci již uzavřených smluv s uživateli podnikových bytů, by bylo dosaženo výnosu cca 150 mil. Kč, což je o 100 mil. více, než bylo dosaženo "právně čistým" prodejem bytů, který byl zaplácen započtením pohledávky, která byla získána od státního podniku 100% kontrolovaného MPO. Zpráva odkazuje pouze na odložení věci orgány činnými v trestním řízení, nezmiňuje se však o schváleném privatizačním projektu.*
  - 6) *Fenclovo představenstvo v deníku Mladá fronta Dnes jednoznačně uvedlo dne 13. 2. 1995, že "část majetku bývalých SONP byla převedena jinam, než stanovil privatizační projekt". Toto tvrzení Fencla není ve zprávě nijak vysvětleno a tato část možných majetkových přesunů nijak vysvětlena.*
  - 7) *Řada tvrzení uváděných ve zprávě je – protože jsou předmětem trestního stíhání – deklarována jako skutečnost bez ohledu na to, že nebyla pravomocně rozhodnuta a totálně popírají jeden z pilířů právního systému nejen ČR – presumpci neviny, vůbec neřeší skutečný možný stav.*
  - 8) *Není dostatečně ověřeno, zda se Stehlík odmítl dohodnout v tzv. "průmyslové variantě" se Škodou Plzeň, kterou dle jeho slov sám inicioval, viz Právo 2. 2. 1996 Češka, Dlouhý: "Stehlíkův návrh nás překvapil". Dále tvrdí, že nabídl Škodě Plzeň majetkový podíl 50/50 s tím, že předá představenstvo a výkonné orgány ve společnostech a sám si ponechá prostřednictvím do-*

zorčí rady právo veta k rozhodování o nakládání s majetkem a věcem směřujícím mimo zájmy podniku.

Uvádí, že mu bylo Soudkem sděleno, že toto nebylo akceptováno FNM, MPO a tím znemožněno Škodě Plzeň a Poldi tuto variantu realizovat.

- 9) Nebylo dostatečně vysvětleno, jak je ve zprávě uvedeno, jakési "odsouzení" privatizace v Kladně již koncem roku 1995 a to za

a) přiznání se FNM k přípravě vyvolání konkurzního řízení na Poldi Ocel, kde stát přes veškeré neshody se Stehlíkovými měl majetek v hodnotě přes 3 mld. Kč a o kterém musel vědět, že v případě realizace o tyto hodnoty přijde. Zrovna tak musel být FNM znám objem finančních prostředků (přes 4 mld.), které měla v Poldi Ocel v podobě úvěru vložena KB jím majoritně vlastněná. Ani u této částky nešlo předpokládat, že v případě prohlášení konkurzu bude získána zpět v plném rozsahu, a přesto se FNM těmito kroky aktivně zabýval, což dokazují jím podané žaloby, ke kterým neměl právní legitimitu.

b) Předseda vlády Klaus v několika denících dne 20. 12. 1995 uveřejnil informaci, že stát Poldovce ani Stehlíkovým nijak nepomůže a že vláda nedoporučila firmě poskytnout jakýkoli úvěr. Lze tedy těžko předpokládat, při současném zmaření jednání s KOB, že při veřejném prohlášení předsedy vlády v tomto smyslu by nějaká finanční, ať již tuzemská či zahraniční organizace, poskytla jakékoli standardní finanční prostředky.

- 10) Češkovo prohlášení ze dne 1. 2. 96 v Právu, že

“s tvrdými dopady při případném konfrontačním postupu věřitelské strany počítají“, předjímá likvidaci několikamiliardových aktiv státního majetku, což v žádném případě zpráva komise neposuzuje, přestože tento dopředu deklarovaný stav skutečně nastal a byl vyvolán především státními orgány.

- 11) Není řešena otázka možného poškození hutí předáním celého know-how poradenským společností ještě honorovaným v řádech desetimilionů korun z PK.*
- 12) Jak Klaus v roce 1995, tak Dlouhý v roce 1996 tvrdili, že Stehlíkovi požadují nějakou formou státní dotace, přestože tato tvrzení byla medializovaná a jsou doložitelná, nikdy nebylo oproti tomu doloženo, že Stehlíkovi nějakou takovou dotaci požadovali.*

Vzhledem k rozsáhlosti celé záležitosti a při absenci časové možnosti jednotlivých členů komise seznámit se s kompletními materiály, které byly získány, by bylo v zásadě při závěrečném hodnocení pravděpodobně vhodné, aby k jednotlivým posuzovaným krokům bylo stručně uvedeno též stanovisko M. a V. Stehlíkových tak, aby komise měla vždy při sobě rozdílné či vysvětlující tvrzení jednotlivých protistran, z kterých jsou vyvozovány jednotlivé závěry o výsledku šetření.

Tento nedostatek současně znemožňuje jednotlivým členům komise vytvořit si vlastní názor, přičemž hrozí nebezpečí jednostranného a neobjektivního hodnocení. Jako nejjednodušší příklad lze uvést na str. 29 popsaný prodej svačin, uváděný do přímé souvislosti s neschopností privatizátorů

pracovat profesionálně a odborně, a to jak v hutnictví, tak v ekonomice.

Z výpovědi ke "svačinám" M. Stehlíka přitom vyplývá zcela jednoznačný ekonomický přínos pro společnost při prodeji svačin za 1 korunu, spočívající v následujících vyčíslení:

<i>Počet denně vydaných snídaní</i>	<i>900 ks /den</i>
<i>Prodejní cena 1,- Kč</i>	<i>900,- Kč/den</i>
<i>Skutečné náklady 1,80 Kč</i>	<i>1 620,- Kč/den</i>
<i>Rozdíl</i>	<i>720,- Kč/den</i>
<i>Za měsíc (bez SO a NE) krát 20</i>	<i>14 400,- Kč/den</i>
<i>Průměrná hodinová mzda</i>	<i>52,30 Kč/hod.</i>

Minimální doba strávená pro klasický nákup svačiny byla cca 20 min. Při tomto způsobu výdeje snídaní, tedy před zahájením pracovní doby lze kalkulovat finanční úsporu, přičemž pouze na mzdových prostředcích činila tato úspora 17,30 Kč krát 900 osob krát 20 dní v měsíci, představovala tedy 311 400,- Kč minus dotované náklady 14 400,- Kč, tj. tedy 297 000,- Kč. Toto je vyčíslení úspor v oblasti mezd, není vůbec kalkulována mnohem vyšší úspora větším využitím pracovní doby, strojních časů, spotřeba energií atd. Toto jednoduché organizační opatření přineslo minimálně pracovní využití 7 200 pracovních hodin ročně, které by byly jinak stráveny ranním nákupem v kantýnách a Poldovkou plně hrazeny. Další efekty tohoto opatření, které zvyšovalo sociální program zaměstnanců, lze pouze dovozovat.

To, co je na jednu stranu posuzováno pouze jako populistické gesto s negativním ekonomickým dopadem, je po důkladnějším ekonomickém rozboru pro podnik vysoce efektivní.

K problematice mzdové strategie:

Je doložitelné, že průměrná mzda v roce 1995, tj. v době největšího rozvoje privatizované Poldi, byla 8 900,- Kč/měs. Podle statistického úřadu byla průměrná mzda v regionu 9 200,- Kč/měs.

V Třineckých železárnách 10500,- Kč/měs. Lze tedy těžko hovořit o přeplicení kladenských hutníků a poškozování podnikatelského prostředí v celém regionu, kdy i přes napjatý ekonomický stav uvnitř kladenských hutí je pro každého zaměstnavatele nezbytností sledovat ve mzdové politice růst průměrné mzdy a životních nákladů.

Je nutno konstatovat, že zpráva jako celek zahrnuje velmi omezené množství faktografií, narozdíl od zjišťování a dosavadní práce komise. Zpráva obsahuje celou řadu závěrů a hodnocení beze zmínky o právním stavu věci, zcela evidentně některé závažné zkušenosti zcela opomíjí, předjímá rozhodnutí nezávislých soudců a jako existující a určující prezentuje názory jejího tvůrce.

Zpráva vzbuzuje dojem, že je zpracována na bázi: zřejmě, lze se domnívat, lze dovozovat, a to i přesto, že bylo shromážděno a prošetřeno velké množství dokladů, které by samy o sobě, při posouzení odborníky z oblasti práva a ekonomie, musely dát závěry daleko zřetelnější a jednoznačnější.

Zpráva konečně absolutně postrádá výčet dokumentace, která byla nashromážděna, obsahuje pouze několik zmínek, autorem této závěrečné zprávy náhodně nebo dle jeho libovůle a úmyslu vybraných, a dokonce pak některá

důležitá fakta nezmiňuje vůbec. Např. okrajově je zmíněna jednoznačně protiprávní činnost HK a FNM při provádění aktivních operací HK v likvidaci při založení "nových" Konstrukčních ocelí a.s. a Ušlechtilých ocelí a.s., v tomtéž rozhodnutí schváleno založení Poldi Hütte a.s..

Rovněž není zohledněno, že řada sporů, jejichž předmětem jsou některé právní úkony, dosud nebyla pravomocně rozhodnuta. Autor se konečně dopustil řady nepřesností v datech a svých závěrech, které v kontextu s nejasným charakterem zprávy zavádějí a zamlžují reálná fakta.

Komisi byla pro její práci dána doba delší než jeden a půl roku a jejím úkolem bylo na základě faktů a reálného stavu věci vypracovat zprávu, v níž z reálného podkladu zhodnotí důsledky a dopad skutečností minulých na současný stav. Komise v rámci své činnosti, jak již uvedeno, zhodnotila a prověřila množství materiálu a shromáždila takové množství vysvětlení a stanovisek zúčastněných, že se jen těžko lze ztotožnit s povrchním přístupem a charakterem závěrečné zprávy.

Tehdy jsem se ještě nějakou dobu domníval, že má smysl něco někde psát, proto jsem výše uvedené stanovisko sepsal a odeslal do Parlamentu České republiky. Je jisté, že se jím nikdo nezabýval, proč taky.

Pominu-li negativní mediální kampaň, která začala na podzim 1993, přesně den po našem vítězství v privatizaci Poldi, tak je zřejmé, že všechna negace byla akcelerována koncem roku 1995.

Tímto bodem zlomu se zabývám především. Protože od 3. 1. 1996 jsme byli nezákonně odříznuti od finančních prostředků a mou

snahou je doložit skutečný stav a činnost ekonomicky spjaté skupiny BA-PO k tomuto období. Pak už to šlo jenom z kopce.

Na poradě ředitelů hutních společností Poldi byla koncem roku 1995 předložena následující zpráva:

Komentář

k vývoji a stavu závazku skupiny Poldi Ocel ke státu a zdravotním pojišťovnám ke 30. 11. 1995

Celkový závazek skupiny Poldi Ocel ke zdravotním pojišťovnám a ke státu, tj. finančnímu úřadu a správě sociálního zabezpečení činí cca 204 mil. Kč, ve struktuře cca 45 mil. Kč nedoplatek povinnosti a cca 159 mil. Kč neuhrazené penále (viz celkový přehled závazku skupiny Poldi Ocel ke státu a ZP ke 30. 11. 1995). Oproti situaci ke 30. 9. 1995, kdy byl stav závazku ke státu celkem 397 mil. Kč, došlo ke snížení o 193 mil. Kč při započtení všech nabíhajících odvodových povinností.

Toto snížení bylo zajištěno průběžnými denními úhradami zdravotním pojišťovnám, jednorázovou splátkou 200 mil. Kč správě sociálního zabezpečení v listopadu 1995 a nabíhajícími zápornými odpočty daně z přidané hodnoty.

Problémy skupiny Poldi Ocel s vyrovnáním se s povinnými odvody státu a zdravotním pojišťovnám se datují ještě do období před privatizací hutních aktivit POLDI.

V tomto období vznikl nedoplatek na dani z přidané hodnoty společnosti HUŤ POLDI ušlechtilé oceli spol. s r. o., na který bylo posléze (už po proběhlé privatizaci)

vyměřeno i penále ve výši cca 103 mil. Kč. Nebylo nám prominuto jako ostatní sankce a nedoplatky vzniklé před privatizací.

Nově rozběhnutá výroba v privatizované POLDI znamenala zvýšenou potřebu provozních prostředků, které nebylo možno jednorázově určit na úhradu starých závazků, resp. po nutné úhradě starých závazků docházelo k poruchám v cash flow a vytváření nových nedoplatků.

Pozitivním výsledkem rozběhnuté výroby byl zvýšený export a nabíhající záporné odpočty daně z přidané hodnoty, čímž docházelo k průběžným úhradám nedoplatku DPH a vyměřeného penále.

V současné době probíhá z titulu záporných odpočtů DPH uhrazování penále, což má z hlediska dopadu na celkovou finanční situaci Poldi Ocel silně negativní vliv. Proto požádala Poldi Ocel o prominutí penále příslušné státní úřady (MF a ČSSZ).

Vzhledem ke skutečnostem prokazujícím hlavní původ těchto problémů v předprivatizačním období, popř. v nutnosti použití provozních prostředků na výrobní expanzi, se domníváme, že tato žádost je opodstatněná. Tento krok by přispěl k celkovému finančnímu ozdravení firmy a v konečném důsledku měl i pozitivní dopad na státní rozpočet.

Lze prokázat, že po prominutí penále na dani z přidané hodnoty a penále vyměřeného správou sociálního zabezpečení, společně s úhradou nedoplatku a penále zdravotních pojišťoven, (cca 63 mil. Kč) a nedoplatku správě sociálního zabezpečení (cca 15 mil. Kč) povede k vyrovnaní bilance státu a skupiny Poldi Ocel tak, že

záporný odpočet daně z přidané hodnoty při stávající hodnotě exportu bude postačovat k úhradě veškerých daňových povinností a odvodů vůči státu a ZP.

Od roku 1993 je privatizovaná POLDI nejbližší vyrovnání se státem a jejím cílem je této skutečnosti ve vzájemné spolupráci dosáhnout.

Celkový stav závazku skupiny Poldi Ocel vůči státu a zdravotním pojišťovnám k 30. 11. 1995 (v mil. Kč)

	Nedoplatek	Penále	Celkem
Finanční úřad	-	63,4	63,4
Okresní správa sociálního zabezpečení	14,6	63,1	77,7
Zdravotní pojišťovny	30,3	32,4	62,7
Celkem	44,9	158,9	203,8

**Průběh závazku vůči státu skupiny Poldi Ocel
v letech 1993-1995 (90% vlastnictví v privatizované
Poldi Ocel držel do poloviny roku 1995 stát)**

DPH a DZČ (Kč)

Období	Povinnost	Úhrady	Saldo
1993	200 682 863	85 517 408	-115 165 455
1994	180 564 461	148 626 354	-31 938 107
5/95	44 021 118	86 272 862	42 251 744
9/95	26 503 692	47 532 421	21 028 729
10/95	7 265 427	34 932 450	27 667 023
11/95	7 265 427	-	-7 265 427
Celkem	466 302 988	402 881 495	-63 421 493

Z celkové povinnosti v roce 1994 ve výši 180 564 461 Kč činí 103 234 971 Kč vyměřené penále.

Ve stavu k 30. 11. 1995 není zohledněn pravděpodobný záporný odpočet na DPH za měsíc 11/95, který bude znám až k 25. 12. 1995. Po zohlednění tohoto odpočtu dojde k dalšímu poklesu na dluhu k FÚ z titulu nedoplatku na vyměřeném penále.

Když se čtenář seznámil s neuvěřitelnou výší finančních prostředků námi zaplacených na penalizačních platbách finančnímu úřadu a České správě sociálního zabezpečení, tak jej požádám, ať si uvědomí, že zde nejsou uvedeny ještě námi zaplacená pe-

nále v roce 1996. Bohemia Art se stala majoritním vlastníkem až v polovině roku 1995, do té doby byl majoritním vlastníkem Fond národního majetku, prostřednictvím Poldi Kladno a.s.

Obrovská finanční zátěž na neodvedených platbách se přenesla z čistě státní společnosti na nás a přeneseně jsme za ni kriminalizováni.

Celá věc trpí dalším paradoxem, těch asi 25 milionů korun, které jsme údajně neodvedli (státní organizace vždy započítávají veškeré přijaté platby nejprve na penále), jsme po prvním sdělení obvinění v polovině roku 1996 mohli snadno zaplatit. Jenom bychom nemohli zaplatit jiným dodavatelům. Protože pak by byl námi spáchán jiný trestný čin spočívající ve zvýhodňování věřitele. To je dobré, že?

Prostě jsme museli vše platit poměrně a doufat, že si poradíme i bez nezákonně zastaveného financování.